

بازتعریف مولفه های محیط کالبدی در طراحی بیمارستان کودکان

مطهره قربانی^۱، بهرام عنایتی^{۲*}

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری، (mth_gh@yahoo.com)

۲- دکترای معماری، استاد مدعو دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری، (enayati.bahram@yahoo.com)

چکیده

فضای بستری از جمله فضاهایی است که بر حالات روحی و روانی کودکان تاثیر می گذارد و کودکان بر اثر بیماری های مختلف به مراقبت های خاصی نیاز دارند تا سلامت جسم و روان خود را بازیابند، این محیط باید به گونه ای فراهم شود تا آنان کمتر دچار تنش و اضطراب گشته و به راحتی نیازهای روحی و جسمی آنان بر طرف گردد. طراحی ضعیف این محیط ها، می تواند سبب تشدید اختلالات رفتاری و همچنین ترس و اضطراب در آنها گردد. این ضرورت باعث شد تا این پژوهش با هدف بررسی مولفه های تأثیرگذار محیط کالبدی در طراحی بیمارستان جهت کاهش اضطراب و بهبود پاسخ های روانی _ فیزیولوژیکی در بیمارستان کودکان صورت پذیرد. این پژوهش فضای بستری کودک را مورد بررسی قرار داده و به این مساله می پردازد که کودکان چه نیازهایی در این محیط ها داشته و آیا می توان با ارائه الگوی فضایی خاص، محیطی مطلوب جهت بستری شدن کودکان به وجود آورد؟ اطلاعات مورد نیاز جهت دستیابی به اهداف مذکور، از طریق پرسشنامه هایی، بین کودکان دختر و پسر که محیط بیمارستان را تجربه کرده اند و همراهان آنها جمع آوری شده است. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار Spss16 و آزمون های کلموگروف - اسمیرنوف و آزمون همبستگی پیرسون بهره گرفته شده است. نتایج بدست آمده، حاکی از آن است که کودکان در محیط کالبدی دارای نیازهایی می باشند که با در نظر گرفتن این نیازها وادغام آن با راهکارهای استخراج شده از تحقیقات پیشین در زمینه معضلات موجود در محیط های درمانی کودکان، می توان راهکارهایی خاص، برای طراحی فضای بستری کودکان پیشنهاد داد که سبب ایجاد محیطی مطلوب تر در دوران بستری شدن گردد.

کلمات کلیدی: بیمارستان کودکان، محیط کالبدی، نیاز های روانشناختی، اضطراب ، محیط درمانی